

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/453/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116223745
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116223745.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobkyne: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Na Q. XXXX/XX proti žalovanému: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Na Q. XXXX/XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.decembra 2016, č.k. 19C/107/2016-18 takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyni **s a u k l a d á** povinnosť podať proti žalovanému do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia návrh na začatie konania vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd na návrh žalobkyne uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do domu nachádzajúceho sa v S., na ulici Na Q. , s.č. XXXX, orientačné číslo XX, postavený na parc. č. XXXX/XX, v k.ú. N., zapísaný na LV č. XXXX a do spoločných priestorov rodinného domu. Súčasne súd žalovanému uložil povinnosť nepriblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 15m a zákaz písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne kontaktovať žalobkyňu.

2. Okresný súd po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e/, h/, h/, § 326 CSP. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázala na to, že dňa 20.12.2016 na policajný orgán oznámila priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pretože žalovaný na ňu zaútočil a spôsobil jej zranenia. V dôsledku tohto správania bol žalovaný rozhodnutím príslušného orgánu vykázaný zo spoločného obydlija a bol mu uložený zákaz približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Z dôkazov predložených žalobkyňou (potvrdenie o oznámení priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, lekárska správa od traumatologickom vyšetrení žalobkyne zo dňa 20.12.2016, potvrdenie o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija zo dňa 20.12.2016) mal súd za preukázané, že dom, do ktorého sa žalobkyňa domáha zákazu vstupu pre žalovaného, je domom, v ktorom majú so žalovaným spoločné trvalé bydlisko. Dňa 20.12.2016 bola žalobkyňa privezená RZP - sanitkou - potom, ako bola napadnutá manželom, ktorý jej mal brachiálne ublížiť na ľavom predlaktí. Z policajného záznamu vyplýva, že žalovaný bol dňa 20.12.2016 o 21,35 hod vykázaný zo spoločného obydlija, ktoré vykázanie sa vzťahuje na rodinný dom a spoločné priestory rodinného domu nachádzajúceho sa v Trenčíne, N., Na Vinohrady XXXX/XX. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia podľa ustanovení CSP je nevyhnutné mať za preukázané a odôvodnené podozrenie z násilia, pričom dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľovi, ktorý musí preukázať jednoznačnú existenciu dôvodného podozrenia z násilia predložením relevantných a hodnoverných dôkazov, napríklad doložením trestného oznámenia alebo lekárskej správy o fyzickom násilí. V danom prípade žalobkyňa takéto dôkazy predložila, jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti. Vzhľadom na správanie sa žalovaného voči nej mal súd za to, že je potrebné upraviť pomery medzi nimi, preto predmetné neodkladné opatrenie

nariadil a uložil žalovanému, aby do domu, kde býva žalobkyňa, nevstupoval. Vzhľadom k tomu, že účastníci nie sú rozvedení, žalobkyňa požíva ochranu podľa §325 ods. 2 písm. e/ CSP. V súlade s § 328 ods. 2 CSP súd rozhodol do 24 hodín od podania návrhu.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby ho odvolací súd zrušil a návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pretože je nedôvodný. V odvolaní uviedol, že z celej situácie je šokovaný, pretože s manželkou mal veľmi dobrý a harmonický vzťah, pred pár týždňami sa vrátili zo spoločnej dovolenky. Tvrdenia žalobkyne v návrhu považoval za nepravdivé, účelové, vykonštruované, pravdepodobne ovplyvnené priateľstvom žalobkyne s neznámou osobou. Poukázal na to, že svedkom celej situácie bol ich osemročný syn. V odvolaní ďalej uviedol viaceré podrobnosti ohľadne spolužitia strán v čase pred incidentom, ohľadne ich majetkovoprávných, resp. pracovnoprávných vzťahov k spoločnosti B. C. P., s.r.o., ohľadne incidentu právnej zástupkyne žalobkyne (ktorú neoznačil) s políciou. Žiadal súd o zrušenie neodkladného opatrenia, čo by mu umožnilo vrátiť sa do domu a byť v blízkosti jeho syna. Prejavil obavy o psychické zdravie žalobkyne, čo by mohla mať dopad i na stav syna. Manželka synovi vypla mobilný telefón, ktorý mu dal, aby mu mohol kedykoľvek zavolať, syn je zmätený, chce s ním tráviť viac času. Manželka mu znemožňuje stretávať sa so synom. V dôsledku neodkladného opatrenia sa musí presťahovať, nemôže preberať poštu pre svoju firmu, ktorá v ňom má sídlo. K odvolaniu pripojil výpis z LV č. XXXX, k.ú. N., obec S., výpis z obchodného registra spoločnosti B. T. P., s.r.o., záznam OO PZ Trenčín zo dňa 21.12.2016 o podaní vysvetlenia, záznam OO PZ Trenčín zo dňa 23.12.2016 o podaní vysvetlenia.

4. K podanému odvolaniu sa žalobkyňa písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, pretože je vecne správne.

6. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

7. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

8. Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. g/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

14. Aplikácia predbežného opatrenia v zmysle § 325 ods.2 písm. e/, g/ i h/ CSP je aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. Násillie možno vo všeobecnosti

definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, psychickej škody a podobne. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického útoku, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek útokoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Deklarácia o odstránení násilia páchaného na ženách, schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 označuje násilie ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastráňovania, alebo svojvoľného obmedzovania slobody a to vo verejnom či súkromnom živote (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo 10/2012).

15. S účinnosťou od 01. mája 2015 môže súd aj v civilnom konaní uložiť povinnej osobe zákaz priblížiť sa k chránenej osobe na určenú vzdialenosť, alebo aby sa iba obmedzene k nej približoval. Toto má význam najmä v konaniach, ktoré vykazujú vysokú mieru vzájomnej agresivity účastníkov konania. V tomto prípade súd vymedzí rozsah povoleného kontaktu alebo určí celkový zákaz kontaktu s chránenou osobou. Stačí osvedčiť, že telesná integrita alebo duševná integrita účastníka (v prejednávanej veci žalobkyne) môže byť takýmto konaním ohrozená, hoci dosiaľ ešte k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity nedošlo. Samozrejme, osobitná úprava platí pre trestné konanie.

16. Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred nariadením neodkladného opatrenia preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Vo veciach domáceho násilia pritom možno spravidla vychádzať iba z tvrdení žalobkyne a záznamov polície.

17. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uloží žalovanému povinnosť nevstupovať do rodinného domu, v ktorom spoločne bývajú a do spoločných priestorov tohto rodinného domu. Súčasne žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť nepriblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 15m a zákaz pre žalovaného písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami ju kontaktovať. Žalobkyňa a žalovaný sú manželia, pričom konanie o rozvod manželstva, vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 19C/107/2016, nie je doposiaľ skončené. Z manželstva pochádza mal. syn S. P., nar. XX.XX.XXXX. Žalobkyňa so žalovaným bývajú spoločne v dome s.č. XXXX, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. N., obec Trenčín, ktorého výlučným vlastníkom podľa výpisu z LV je žalovaný.

18. Po preskúmaní veci krajský súd zistil, že žalobkyňa osvedčila naliehavosť situácie a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy podľa § 325 ods. 2 písm. e/, g/ a h/ CSP, keď z ňou predloženej lekárskej správy Kliniky úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 20.12.2016 vyplýva, že žalobkyňa bola v tento deň o 23,25 hod privezená RZP sanitkou potom, ako bola údajne napadnutá manželom, ktorý jej mal brachiálne ublížiť na ľavom predlaktí. Lekárskym vyšetrením bolo zistené, že na ľavom predlaktí žalobkyne v jeho strednej tretine na dorzálnnej strane je prítomný podkožný hematóm s palpačnou citlivosťou. Žalobkyňa dňa 20.12.2016 podala na OO PZ Trenčín oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb.. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 20.12.2016 krajský súd zistil, že žalovaný bol o 21,35 hod vykázaný zo spoločného obydlija, rodinného domu v Trenčíne, N., Na Q. XXXX/XX a spoločných priestorov tohto rodinného domu na dobu 10 dní, odo dňa 20.12.2016 do dňa 30.12.2016 a taktiež počas vykázaní zo spoločného obydlija je žalovaný povinný nepribližovať sa k ohrozenej osobe na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

19. Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 21.12.2016, predloženého žalovaným v odvolacom konaní, vyplýva, že žalovaný týmto doplnil svoju predchádzajúcu výpoveď o tom, že nemal vedomosť o tom, že manželka má právneho zástupcu. Uviedol, že situácia bola vykonštruovaná, aby ho poškodili, manželka necháva za seba hovoriť túto druhú osobu. Manželka nastúpila s cudzou ženou do auta, vodička sa dopustila dopravného priestupku, bola zastavená hliadkou, odmietla sa podrobiť dychovej

skúške a z miesta ušla. Toto on osobne videl. Z celej situácie mu vyplýva, že vec bola jeho manželkou a osobou, ktorá sa vydáva za jej právneho zástupcu, dopredu nachystaná tak, aby ho zdiskreditovali. Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 23.12.2016 vyplýva, že žalovaný v dňoch 21.12.2016 a 22.12.2016 vyzval manželku, aby mu umožnila vziať si zo spoločného obydľia, z ktorého bol vykázaný, osobné veci a veci potrebné na výkon povolania. Oba dni mu manželka umožnila zo spoločného obydľia veci si vziať a tieto mu vydala. Dňa 23.12.2016 opäť vyzval manželku, že si chce zo spoločného obydľia vziať ešte nejaké osobné veci a veci potrebné pre výkon povolania, vyzval ju, aby mu veci vydala, na miesto privolal hliadku polície. Manželka mu však odmietla ďalšie veci vydať, na zvonenie na zvončeku nereagovala a po telefonickom rozhovore uviedla, že ďalšie veci žalovanému nevydá. Žalovaný usúdil, že sa nenachádzala na adrese trvalého bydliska, ale bola na stretnutí so svojim zástupcom napriek tomu, že zamestnávateľovi predložila doklad o ošetrovaní člena rodiny, chorého syna, ktorý sa tiež na adrese trvalého bydliska nenachádzal. Jeho synovi bol odobratý mobilný telefón, ktorý mu zveril, na ktorý sa mu nemôže dovolať.

20. Uvedené skutočnosti tak umožňujú prijať záver o osvedčení násilného správania žalovaného voči žalobkyni. Žalovaný v odvolacom konaní ani predloženými listinami neosvedčil, že by sa fyzického násillia dňa 20.12.2016 voči žalobkyni nedopustil, a teda nevyvrátil dôvodné podozrenie z násillia smerujúceho voči žalobkyni, resp. podozrenie z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne. Žalobkyňa naopak predložila dôkazy - lekársku správu, potvrdenie o podaní oznámenia o spáchaní priestupku a potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia, osvedčujúce dôvodné podozrenie z násillného správania sa žalovaného voči žalobkyni, ktoré žalovaný žiadnym právne relevantným spôsobom nevyvrátil, a preto je tu aj podľa názoru krajského súdu zo strany žalobkyne oprávnená obava už len zo samotného možného kontaktu so žalovaným. I pri uložení povinnosti žalovanému dočasne nevstupovať do rodinného domu, v ktorom žalobkyňa s dieťaťom bývajú, nedá sa vzhľadom na osobné a rodinné pomery žalobkyne a žalovaného vylúčiť čo i len náhodné stretnutie strán. Za primeraný potom krajský súd považoval aj zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 15 m. Potrebu uložiť žalovanému zákaz písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu napokon nasvedčuje skutočnosť, že podľa záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 23.12.2016, predloženého samotným žalovaným v odvolacom konaní, sa žalovaný nepochybne snaží o denný kontakt so žalobkyňou. Je v záujme žalobkyne i maloletého syna manželov, ktorý žije s matkou v spoločnom dome, aby neboli vystavovaní stresovým situáciám, ku ktorým dochádza pri bezprostrednom kontakte so žalovaným a ktoré môžu negatívne vplývať na ich fyzické či psychické zdravie.

21. Z uvedených dôvodov bolo v danej veci opodstatnené nariadiť neodkladné opatrenie v takom rozsahu, ako ho nariadil okresný súd s tým, že ide o dočasnú úpravu, pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej.

22. Žalobkyni bola uložená povinnosť podať návrh vo veci samej v zmysle ust. § 330 ods. 1 CSP, vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu, ktorá nemá vecný súvis s konaním o rozvod manželstva.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).